

Elisabeth Janebro, Strängnäs

Publicerad 2013-10-29

Denna sommar 2013 har varit lite som Elisabeth Janebro. Solig, lite torr men behaglig och inte för varm. Lagom på många sätt, humor, glad och skämtsam, allvarlig och undrande, hur ska det bli? Så har jag uppfattat Elisabeth under de drygt 20 år, som jag har känt henne.

1992 då vi, min fru Ingrid och jag, kom till Strängnäs var Elisabeth aktiv på många sätt, hon brydde sig om många människor. Den lilla röda "Toyotan" såg vi ofta ute i staden, när hon skjutsade sina vänner. Frälsningsarmén hade då lämnat sitt hus här och det var med blandade känslor för soldaterna och vännerna, man saknade den platsen.

Redan i början av 1950 blev Elisabeth frälsningssoldat, strängmusikant och pianist, alltså för 60 år sedan. Dottern Katarina var också med på Frälsningsarmén och satt ofta under pianot, nära mamma.

För Elisabeth hade mycket fritid ägnats åt att vara med i Frälsningsarmén. Hon var viktig vid alla gudstjänster och sångstunder, som pianist och med dragspelet utanför lokalen. Man besökte Sundby sjukhus, Fängelset, Ugglans park och hade Torgsång. Gertrud Bergman var kårledare i Strängnäs i början av 1960-talet och hade sedan dess stor plats i Elisabeths hjärta. Även Ingegerd Bergman, som tillsammans med sin man Yngve i slutet av 1960-talet var kårledare i Strängnäs, påminde nu om alla duettsånger, som hon och Elisabeth sjöng under de två åren.

Under senare år kom också barnbarnen Linda och Ellenor, som Elisabeth talade om.

När vi kom till Strängnäs var Elisabeth en av de yngre soldaterna, då medelåldern bland de övriga var hög. Men vi har under dessa 20 åren haft regelbundna samlingar i hemmen bland oss frälsningssoldater och de första åren var vi ganska många samlade. Med åren har skaran tunnats ut. Sista åren har det varit Iris Lidenvik, som också var strängmusikant och Elisabeth och vi som mötts till soldatmöte. Sångrepertoaren blev ganska lika: Flyttfåglarna, Pärlporten och Jag har hört om en stad. De första åren spelade Elisabeth piano själv och nästan alltid påpekade hon att dessa sånger ska ni spela och sjunga på min begravning.

I början av 2013 flyttade Elisabeth till Isabellagården. Vid ett av de sista besöken där sjöng vi igenom sångerna och hon var med i orden, då utan piano, men hela

tiden med kommentaren att de var bra och vackra. In i det sista levde hon med sångerna.

Den 21 augusti befordrades Elisabeth till härligheten. Hon hade levt ett liv som vi idag kan minnas och glädja oss över, en engagerad människa som brydde sig. Men sista åren var hon trött, mätt på livet, längtade till sitt himmelska hem och att möta sina släktingar som gått före.

Begravningshögtiden blev enligt Elisabets egen önskan i Strängnäs domkyrka med major Bo Albinsson som officiant och hennes önskesånger sjöngs av brorsdottern Helena Rönnlund. Minnesstunden hölls på Ulfhälls herrgård tillsammans med dottern Katarina och många släktingar och vänner. Då talade den tidigare kårledaren och vänner överstelöjtnant Gertrud Bergman varma minnesord.

Bo Albinsson

Elisabeth Janebro - Till Minne

Elisabeth, - du älskade sången om Jesus,
den gav ditt liv frälsningsglädje och tjänareglädje
hela livet och en stor frid i döden.

Du fanns vid pianot varje mötestillfälle och på
vårdhemmen. Vid friluftsmöten i parken och
vid hamnen, då åkte dragspelet på.

Vid begravningshögtiden i Strängnäs domkyrka
sjöng vi dina bästa himlasånger:

om den öppna "pärlporten", om "fridens hem"
och om den "gyllne morgon" som randas.

Dottern Katarina med familj och många nära
släktingar och vänner fick ta ett tår-
fyllt men ljust farväl.

Tack, Ingrid och Bo Albinsson.

I 20 år har ni gett tid, kärlek och omtanke
till den lilla skara frälsningssoldater som blev kvar
när kårlokalen stängdes.

Tack för begravningshögtiden, då vi tog farväl
av Elisabeth Janebro den sista av Strängnäs-
kårens soldater.

Gertrud Bergman f.d. kårledare i Strängnäs